ହେମ୍ ଚାନ୍ଦ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ହରି କିଶନ୍ ରୋହତାଗୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 25, 2001

[ସୟଦ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କାଦ୍ରୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଫୁକାନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ:

ଦିଲ୍ଲୀ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1958:

ଧାରା 14 (1) (b) - ଭଡ଼ାଟିଆ ଏବଂ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ - ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଶ୍ଚ ଘର ଭଡ଼ା ଦେବା ଆଧାରରେ - ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହା ଯେ ଜଣେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ବିନା ସମ୍ମତିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା - ଅନ୍ୟ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମତି ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପରିସରଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା - ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଅର୍ଜି ଯେ ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ପରିସରଗୁଡ଼ିକର ଦଖଲରେ ଥିଲେ, ତେଣୁ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା - ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ସମ୍ମତି ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଶ୍ଚ ଘର ଭଡ଼ା ଦିଆଯିବାର କୌଣସି ବୈଧ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା କେବଳ ଜଣେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ପରିସରର ଏକ ଅଂଶର ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଅନ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତା - ଧାରା 14 (1) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 9116-17/1996।

ଏସ୍. ଏ. ଓ. ସଂଖ୍ୟା 112/1979 ଏବଂ 113/1979 ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 23.2.1996 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆବେଦନ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅଶୋକ ଗ୍ରୋଭର୍, ଏନ୍. ଏମ୍. ପୋପଲି, ସୁଶ୍ରୀ ଅନୁପମା ଗ୍ରୋଭର୍, ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର୍ ଏବଂ ଭରତ ସଙ୍ଗଲ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏସ୍. କେ. ବଗ୍ଗା, ରାଜିନ୍ଦର୍ ମାଥୁର୍ ଏବଂ ସିରାଜ୍ ବଗ୍ଗା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 112-113/1979 ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଫେବୃଆରୀ 23, 1996 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଜମି ମାଲିକ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦିଲ୍ଲୀର ଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଏ. ଖାନ୍ VI ଅତିରିକ୍ତ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା E-384/70 ଦାଏର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ତିନୋଟି ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 5 ଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ; ତେବେ, ଏକମାତ୍ର ଆଧାର ଯାହା ରହିଅଛି ତାହା ଦିଲ୍ଲୀ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1958 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 14 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (b) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଲିଖିତ ସମ୍ମତି ବିନା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 4, ଯେଉଁମାନେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ପରିସରରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ପରିସରକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଶ୍ଚ ଭଡ଼ା ଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ଭଡ଼ା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ପଞ୍ଚମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ବିନା ସମ୍ମତିରେ ପୁନଶ୍ଚ ଭଡ଼ା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ଅନ୍ୟ ଛଅ ଜଣ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଭଡ଼ା ପରିସରର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶର ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଜଣେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ, ଅର୍ଥାତ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ କହି ଏହି ଆଦେଶକୁ ଏତିକିରେ ସୀମିତ ରଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 4 ଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନରେ ଜମି ମାଲିକ କହିଥିଲେ ଯେ ଆଠ ଜଣ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଛଅ ଜଣ ଉପ-

ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ସହିତ ଭଡ଼ା ପରିସରର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶର ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ କେବଳ ଜଣେ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା ଭଡ଼ାଟିଆ ପରିସରର ଏକ ଅଂଶର ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଅନ୍ୟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 4 ତଥା ଅନ୍ୟ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଭଡ଼ାଟିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଶ୍ଚ ଭଡ଼ା ଦେବାର କୌଣସି ବୈଧ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଯାଚିକା ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମତି ସହିତ ଉପ-ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 (1) (b) ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 4 ଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଅବୈଧତା ପାଉନାହୁଁ ଯାହା ଆମ୍ଭ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିବ । ତେଣୁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏଗୁଡ଼ିକୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ" ।

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅମରେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।